

გ ა დ ა წ ყ ვ ე ტ ი ლ ე ბ ა

საქართველოს სახელით

28 ოქტომბერი, 2015 წელი

ქ. თბილისი

შესავალი ნაწილი

თბილისის საქალაქო სასამართლოს ადმინისტრაციულ საქმეთა კოლეგია
მოსამართლე ხატია არდაზიშვილი
სხდომის მდივანი ეკა დარჩიაშვილი

მოსარჩელე - ა(ა)იპ ინფორმაციის თავისუფლების განვითარების ინსტიტუტი
წარმომადგენელი - ნინო მერებაშვილი, ლევან ავალიშვილი

მოპასუხე - საქართველოს ეკონომიკისა და მდგრადი განვითარების სამინისტრო
წარმომადგენელი - ნინო ხაჭაპურიძე

დავის საგანი - ქმედების განხორციელების დავალება

აღწერილობითი ნაწილი

1. სასარჩელო მოთხოვნა:

1.1. დაევალოს მოპასუხეს - საქართველოს ეკონომიკისა და მდგრადი განვითარების სამინისტროს, ა(ა)იპ ინფორმაციის თავისუფლების განვითარების ინსტიტუტის 2015 წლის 10 მარტის №OPD03/15-004 განცხადებით მოთხოვნილი საჯარო ინფორმაციის, გარდა ამავე წერილის მე-10 პუნქტით მოთხოვნილი ინფორმაციისა, გაცემა.

2. მოპასუხის პოზიცია

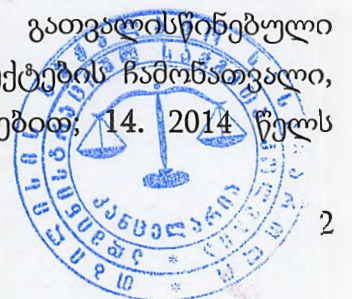
2.1. მოპასუხე - საქართველოს ეკონომიკისა და მდგრადი განვითარების სამინისტროს წარმომადგენელმა სარჩელი არ ცნო და განმარტა, რომ მოთხოვნა უსაფუძვლოა და არ უნდა დაკმაყოფილდეს.

3. ფაქტობრივი გარემოებები

3.1. დადგენილი ფაქტობრივი გარემოებები

3.1.1. ა(ა)იპ ინფორმაციის თავისუფლების განვითარების ინსტიტუტმა 2015 წლის 10 მარტს №OPD03/15-004 განცხადებით მიმართა საქართველოს ეკონომიკისა და მდგრადი განვითარების სამინისტრო და მოითხოვა საჯარო ინფორმაციის სახით შემდეგი ინფორმაციის გაცემა: 1. 2014 წელს თანამდებობის პირებზე (ცალ-ცალკე სახელისა და გვარის მითითებით) დარიცხული პრემიების ოდენობა თვეების მიხედვით; 2. 2014 წელს თანამდებობის პირებზე (ცალ-ცალკე სახელისა და გვარის მითითებით) დარიცხული სახელფასო დანამატების ოდენობა თვეების მიხედვით; 3. 2014 წელს თანამშრომლებზე (საერთო რაოდენობა) დარიცხული პრემიების ოდენობა თვეების მიხედვით; 4. 2014 წელს თანამშრომლებზე (საერთო რაოდენობა) დარიცხული სახელფასო დანამატების ოდენობა თვეების მიხედვით; 5. 2014 წელს მინისტრის მოადგილეებზე პრემიებისა და სახელფასო დანამატების გაცემის შესახებ სამართლებრივი აქტების ასლები; 6. 2014 წელს გაწეული წარმომადგენლობითი ხარჯები (კონკრეტული ღონისძიებების ჩამონათვალის, თითოეულზე დახარჯული თანხის, ღონისძიების ჩატარების დროისა და ადგილის მითითებით); 7. 2014 წელს თანამდებობის პირების (ცალ-ცალკე სახელისა და გვარის მითითებით) მიერ ე.წ. "როუმინგულ" მომსახურებაზე გაწეული ხარჯები; 8. 2014 წელს თანამდებობის პირების ქვეყნის გარეთ განხორციელებულ ოფიციალურ და სამუშაო ვიზიტებზე გაწეული სამივლინებო ხარჯების (სასტუმრო, მგზავრობა, დღიური და სხვა) შესახებ ჩაშლილი ინფორმაცია (ხარჯვითი კატეგორიების მიხედვით), მივლინების თარიღის, მივლინების მიზნისა და ქვეყნის მითითებით; 9. 2014 წელს გადაუდებელი აუცილებლობით განხორციელებული შესყიდვების სია, შესყიდვის სახეობის, მოცულობის, ობიექტისა და თანხის მითითებით; 10. 2015 წლის უწყების ან შესაბამისი უფლებამოსილი პირის სამსახურებრივი ელექტრონული ფოსტიდან გადაუდებელი აუცილებლობით განხორციელებულ სახელმწიფო შესყიდვებთან დაკავშირებით გაგზავნილი და მიღებული წერილების ასლები. 11. 2014 წელს შესყიდული ავტომობილების ჩამონათვალი (ავტომობილის მოდელის, ავტომობილის გამოშვების წელის, შესყიდვის თარიღის და შესყიდვის ფასის მითითებით); 12. იმ ავტოსატრანსპორტო საშუალებებისა, რომელიც 2014 წელს სახელმწიფო შესყიდვების მოქმედი კანონმდებლობით ახალი, იმავე ან გაუმჯობესებული პარამეტრების მქონე ერთი ან ერთზე მეტი ავტოსატრანსპორტო საშუალებით ჩანაცვლდა (თითოეულის მიმართ ახალი ღირებულებისა და ჩასანაცვლებელი ქონების შეფასებული ღირებულების მითითებით); 13. 2014 წელს სახელმწიფო ბიუჯეტით გათვალისწინებული პროგრამების ფარგლებში დაგეგმილი და შესრულებული პროექტების ჩამონათვალი, თითოეულზე გამოყოფილი და ათვისებული თანხის მითითებით; 14. 2014 წელს

სახელმწიფო ბიუჯეტით გათვალისწინებული პროგრამების ფარგლებში განხორციელებული პროექტების წარმატების შეფასების ინდიკატორები (არსებობის შემთხვევაში) და მიღებული შედეგები; 15. 2014 წელს განხორციელებული აუდიტორული შემოწმების (შიდა, გარე, სახელმწიფო და არასახელმწიფო) აქტები; 16. 2014 წელს გათავისუფლებულ თანამშრომელთა რაოდენობა გათავისუფლების მიზეზების მიხედვით; 17. 2013-2014 წლებში დასაქმებული და გათავისუფლებული თანამდებობის პირების სამუშაო გამოცდილების (CV) შესახებ ინფორმაცია.

სასამართლო ეყრდნობა შემდეგ მტკიცებულებებს:

- ა(ა)იპ ინფორმაციის თავისუფლების განვითარების ინსტიტუტის 2015 წლის 10 მარტს №OPD03/15-004 განცხადება - ს/ფ 14-15.

3.1.2. საქართველოს ეკონომიკისა და მდგრადი განვითარების სამინისტროს მხრიდან არ იქნა გაცემული ა(ა)იპ ინფორმაციის თავისუფლების განვითარების ინსტიტუტის მიერ 2015 წლის 10 მარტს №OPD03/15-004 განცხადებით მოთხოვნილი საჯარო ინფორმაცია, რაც ა(ა)იპ ინფორმაციის თავისუფლების განვითარების ინსტიტუტის მიერ საქართველოს ეკონომიკისა და მდგრადი განვითარების სამინისტროში გასაჩივრდა.

მტკიცებულება, რომელსაც ეყრდნობა სასამართლო:

- ა(ა)იპ ინფორმაციის თავისუფლების განვითარების ინსტიტუტის ადმინისტრაციული საჩივარი - ს/ფ 17-22.

სამოტივაციო ნაწილი:

4. შემაჯამებელი სასამართლო დასკვნა

სასამართლო, საქმეში დაცული მასალების განხილვისა და მხარეთა ახსნა-განმარტებების მოსმენის შედეგად, მიიჩნევს, რომ ა(ა)იპ ინფორმაციის თავისუფლების განვითარების ინსტიტუტის სარჩელი საფუძვლიანია და უნდა დაკმაყოფილდეს.

5. კანონები, რომლებითაც სასამართლომ იხელმძღვანელა

საქართველოს კონსტიტუცია, საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსი, "პერსონალურ მონაცემთა დაცვის შესახებ" საქართველოს კანონი.

6. სამართლებრივი შეფასება

6.1. საქართველოს ადმინისტრაციული საპროცესო კოდექსი ადგენს ადმინისტრაციული ორგანოს მიერ, რეალაქტის განუხორციელებლობით, დაინტერესებული პირის

სუბიექტური უფლებისა და კანონიერი ინტერესის დაცვის სამართლებრივ საშუალებებს, კერძოდ, განმცხადებელს უფლება აქვს საქართველოს ადმინისტრაციული საპროცესო კოდექსის 24-ე მუხლის საფუძველზე სარჩელი შეიტანოს სასამართლოში, ქმედების განხორციელების მოთხოვნით, ვინაიდან საქართველოს ადმინისტრაციული საპროცესო კოდექსის 24-ე მუხლის შესაბამისად, სარჩელი შეიძლება აღიძრას ისეთი მოქმედების განხორციელების ან ისეთი მოქმედებისაგან თავის შეკავების მოთხოვნით, რომელიც არ გულისხმობს ინდივიდუალური ადმინისტრაციულ - სამართლებრივი აქტის გამოცემას. სარჩელი დასაშვებია, თუ ადმინისტრაციული ორგანოს მიერ რაიმე მოქმედების განხორციელება ან რაიმე მოქმედებისაგან თავის შეკავება პირდაპირ და უშუალო (ინდივიდუალური) ზიანს აყენებს მოსარჩელის კანონიერ უფლებას ან ინტერესს.

ქმედების განხორციელების თაობაზე სარჩელი წარმოადგენს მავალდებულებელი სარჩელის ერთ-ერთ სახეს, რომლის მიზანია ისეთი ქმედების განხორციელება, რომელიც არ გულისხმობს ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის გამოცემას. განსახილველ შემთხვევაში, მოსარჩელის სასარჩელო მოთხოვნის მიზანია საქართველოს ეკონომიკისა და მდგრადი განვითარების სამინისტროსათვის, მის მიერ 2015 წლის 10 მარტის №OPD03/15-004 განცხადებით მოთხოვნილი საჯარო ინფორმაციის, გარდა ამავე წერილის მე-10 პუნქტით მოთხოვნილი ინფორმაციისა, გაცემის დავალება.

ადამიანის უფლებათა ევროპული კონვენციის მე-10 მუხლი იცავს სხვათა იდეების მოპოვებას, დამუშავებასა და შემდგომ გადაცემას. ხსენებული მუხლის შესაბამისად, პიროვნებას აქვს იდეების და ცნობების მიღების უფლება საყოველთაოდ ხელმისაწვდომი წყაროებიდან, სახელმწიფოს ჩარევის გარეშე. საქართველოს კონსტიტუცია ინფორმაციის თავისუფლების უზრუნველყოფის მეტ გარანტიას იძლევა და სახელმწიფოს აკისრებს არა მხოლოდ ნეგატიურ ვალდებულებას, ხელი არ შეუშალოს პიროვნებას ინფორმაციის მიღებაში, არამედ პოზიტიურ ვალდებულებას – გასცეს მის ხელთ არსებული ინფორმაცია. საქართველოს კონსტიტუცია მხოლოდ იმ შემთხვევაში ზღუდავს აღნიშნულ უფლებას თუ მოთხოვნილი ინფორმაცია შეიცავს სახელმწიფო, პროფესიულ ან კომერციულ საიდუმლოებას.

საქართველოს კონსტიტუციის 41-ე მუხლის პირველი პუნქტის მიხედვით, საქართველოს ყოველ მოქალაქეს უფლება აქვს კანონით დადგენილი წესით გაეცნოს სახელმწიფო დაწესებულებებში მასზე არსებულ ინფორმაციას, აგრეთვე იქ არსებულ ოფიციალურ დოკუმენტებს, თუ ისინი არ შეიცავენ სახელმწიფო, პროფესიულ ან

კომერციულ საიდუმლოებას.

სასამართლო საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსის 28-ე მუხლის პირველი ნაწილის საფუძველზე განმარტავს, რომ საჯარო ინფორმაცია ღიაა, გარდა კანონით გათვალისწინებული შემთხვევებისა და დადგენილი წესით პერსონალურ მონაცემებს, სახელმწიფო ან კომერციულ საიდუმლოებას მიკუთვნებული ინფორმაციისა, ხოლო ამავე კოდექსის მეორე მუხლის "მ" ქვეპუნქტით განსაზღვრული საჯარო ინფორმაციის დეფინიციის მიხედვით, საჯარო ინფორმაცია არის ოფიციალური დოკუმენტი (მათ შორის, ნახაზი, მაკეტი, გეგმა, სქემა, ფოტოსურათი, ელექტრონული ინფორმაცია, ვიდეო- და აუდიოჩანაწერები), ანუ საჯარო დაწესებულებაში დაცული, აგრეთვე საჯარო დაწესებულების ან მოსამსახურის მიერ სამსახურებრივ საქმიანობასთან დაკავშირებით მიღებული, დამუშავებული, შექმნილი ან გაგზავნილი ინფორმაცია, ასევე საჯარო დაწესებულების მიერ პროაქტიულად გამოქვეყნებული ინფორმაცია. შესაბამისად, საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსის 28-ე მუხლის თანახმად, საჯარო ინფორმაციის ღიაობა ორ შემთხვევაშია შეზღუდული - როცა ეს კანონმდებლობით არის გათვალისწინებული და როცა დადგენილი წესით იგი მიეკუთვნება სახელმწიფო, კომერციულ და პირად საიდუმლოებას.

ამავე კოდექსის 37-ე მუხლის პირველი ნაწილის მიხედვით, ყველას აქვს უფლება მოითხოვოს საჯარო ინფორმაცია მისი ფიზიკური ფორმისა და შენახვის მდგომარეობის მიუხედავად და აირჩიოს საჯარო ინფორმაციის მიღების ფორმა, თუ იგი სხვადასხვა სახით არსებობს, აგრეთვე გაეცნოს ინფორმაციას დედანში. თუ არსებობს დედნის დაზიანების საფრთხე, საჯარო დაწესებულება ვალდებულია უზრუნველყოს ზედამხედველობის ქვეშ მისი გაცნობის შესაძლებლობა ან წარუდგინოს სათანადო წესით დამოწმებული ასლი.

6.2. "პერსონალურ მონაცემთა დაცვის შესახებ" საქართველოს კანონის პირველი მუხლის თანახმად, ამ კანონის მიზანია, პერსონალური მონაცემის დამუშავებისას უზრუნველყოს ადამიანის უფლებათა და თავისუფლებათა, მათ შორის, პირადი ცხოვრების ხელშეუხებლობის დაცვა. ამავე კანონის მე-2 მუხლის პირველი პუნქტის "ა" ქვეპუნქტის შესაბამისად, პერსონალური მონაცემი (შემდგომ - მონაცემი) არის ნებისმიერი ინფორმაცია, რომელიც უკავშირდება იდენტიფიცირებულ ან იდენტიფიცირებად ფიზიკურ პირს. პირი იდენტიფიცირებადია, როდესაც შესაძლებელია მისი იდენტიფიცირება პირდაპირ ან არაპირდაპირ, კერძოდ, საიდენტიფიკაციო ნომრით ან პირის მახასიათებელი ფიზიკური, ფიზიოლოგიური, ფსიქოლოგიური, ეკონომიკური, კულტურული ან სოციალური ნიშნებით.

საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსის 44-ე მუხლის პირველი პუნქტის მიხედვით, საჯარო დაწესებულება ვალდებულია არ გაახმაუროს პერსონალური მონაცემები თვით ამ პირის თანხმობის ან კანონით გათვალისწინებულ შემთხვევებში – სასამართლოს დასაბუთებული გადაწყვეტილების გარეშე, თანამდებობის პირთა (აგრეთვე თანამდებობაზე წარდგენილ კანდიდატთა) პერსონალური მონაცემების გარდა.

ა(ა)იპ ინფორმაციის თავისუფლების განვითარების ინსტიტუტის 2015 წლის 10 მარტს №OPD03/15-004 განცხადების პირველი, მე-2 და მე-5 პუნქტები შეეხებოდა 2014 წელს სამინისტროს თანამდებობის პირებზე (სახელის და გვარის მითითებით) დარიცხული პრემიებისა და სახელფასო დანამატების ოდენობას, თვეების მიხედვით, ასევე სამართლებრივი აქტების ასლების გადაცემას. მე-17 პუნქტი კი შეეხებოდა 2013-2014 წლებში დასაქმებული და გათავისუფლებული თანამდებობის პირების სამუშაო გამოცდილების (CV) შესახებ ინფორმაციას. სასამართლოს მიერ დადგენილია, რომ საქართველოს ეკონომიკისა და მდგრადი განვითარების სამინისტრომ აღნიშნული ინფორმაცია არ გასცა.

სასამართლო მიიჩნევს, რომ მოპასუხე ადმინისტრაციული ორგანოს მიერ საჯარო ინფორმაციის არ გაცემა არ შეესაბამება ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსის მე-3 თავით დადგენილ სტანდარტს.

აღსანიშნავია, რომ თანამდებობის პირზე დარიცხულ პრემიას/დანამატს, პრემია/დანამატის გაცემის საფუძველს - სამართლებრივ აქტებს, ასევე თანამდებობის პირთა სამუშაო გამოცდილების შესახებ ინფორმაციას, თავად ამ პირის პერსონალური მონაცემების მითითებით გააჩნია საჯარო ინფორმაციის მახასიათებლები და დაინტერესებული პირის მიერ მოთხოვნის შემთხვევაში იგი უნდა გაიცეს იმ ფორმით, როგორც მას განმცხადებელი მოითხოვს.

ა(ა)იპ ინფორმაციის თავისუფლების განვითარების ინსტიტუტის 2015 წლის 10 მარტს №OPD03/15-004 განცხადების მე-3 და მე-4 პუნქტები შეეხებოდა თანამშრომლებზე (საერთო რაოდენობა) დარიცხული პრემიებისა და სახელფასო დანამატების ოდენობას, თვეების მიხედვით, ხოლო ამავე განცხადების მე-16 პუნქტი კი შეეხებოდა 2014 წელს გათავისუფლებულ თანამშრომელთა რაოდენობის მითითებას, გათავისუფლების მიზეზების მიხედვით. სასამართლოს მიერ დადგენილია, რომ საქართველოს ეკონომიკისა და მდგრადი განვითარების სამინისტრომ აღნიშნული ინფორმაცია არ გასცა.

სასამართლო თვლის, რომ ადმინისტრაციული ორგანო ვალდებულია ამგვარი ინფორმაცია გასცეს პერსონალური მონაცემების გამჟღავნების გარეშე.

2015 წლის 10 მარტს წარდგენილი განცხადების მე-6 პუნქტით ა(ა)იპ ინფორმაციის თავისუფლების განვითარების ინსტიტუტი მოითხოვდა სამინისტროს ეცნობებინა 2014 წელს გაწეული წარმომადგენლობითი ხარჯების ოდენობა (კონკრეტული ღონისძიებების ჩამონათვალის, თითოეულზე დახარჯული თანხის, ღონისძიების ჩატარების დროისა და ადგილის მითითებით), ამავე განცხადების მე-7 პუნქტის კი მოსარჩელე მოითხოვდა 2014 წელს თანამდებობის პირების (ცალ-ცალკე სახელისა და გვარის მითითებით) მიერ ე.წ. "როუმინგულ" მომსახურებაზე გაწეული ხარჯების გადაცემას, ხოლო მე-8 პუნქტით 2014 წელს თანამდებობის პირების ქვეყნის გარეთ განხორციელებულ ოფიციალურ და სამუშაო ვიზიტებზე გაწეული სამივლინებო ხარჯების შესახებ ინფორმაციას (სასტუმრო, მგზავრობა, დღიური და სხვა; ხარჯვითი კატეგორიების მიხედვით), მივლინების თარიღის, მივლინების მიზნისა და ქვეყნის მითითებით.

განცხადების მე-9, მე-11 და მე-12 პუნქტები შეეხებოდა სახელმწიფო შესყიდვების განხორციელებისას შესყიდვების პროცედურის, სახეობების, მოცულობის, ჩანაცვლებული ტექნიკის თაობაზე და სხვა ინფორმაციის საჯაროობას, ხოლო მე-13, მე-14 პუნქტებით კი მოთხოვნილი იყო 2014 წელს სახელმწიფო ბიუჯეტით გათვალისწინებული პროგრამების ფარგლებში დაგეგმილი და შესრულებული პროექტების ჩამონათვალი, თითოეულზე გამოყოფილი და ათვისებული თანხის მითითებით; 2014 წელს სახელმწიფო ბიუჯეტით გათვალისწინებული პროგრამების ფარგლებში განხორციელებული პროექტების წარმატების შეფასების ინდიკატორები (არსებობის შემთხვევაში) და მიღებული შედეგების თაობაზე ინფორმაციის საჯაროობა, მე-15 პუნქტი შეეხებოდა 2014 წელს განხორციელებული აუდიტორული შემოწმების (შიდა, გარე, სახელმწიფო და არასახელმწიფო) აქტების გაცემას.

სასამართლოს მიერ დადგენილია, რომ მოპასუხის მიერ არ ყოფილა გაცემული აღნიშნული ინფორმაცია.

სასამართლო თვლის, რომ საქართველოს ეკონომიკისა და მდგრადი განვითარების სამინისტრო ვალდებულია აღნიშნული განცხადების მე-9, მე-11, მე-12 პუნქტებით მოთხოვნილი ინფორმაცია გასცეს იმ მოცულობით, რომ არ მოახდინოს კომერციული საიდუმლოებას მიკუთვნებული ინფორმაციის გაცემა, ხოლო მე-15 პუნქტით მოთხოვნილი ინფორმაცია უნდა გაიცეს პერსონალური მონაცემების გამჟღავნების გარეშე.

ყოველივე ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე სასამართლო მიიჩნევს, რომ მოსარჩელეს გააჩნია ლეგიტიმური მიზანი მიიღოს 2015 წლის 10 მარტის OPD03/15-004 განცხადების პირველი, მე-2, მე-3, მე-4, მე-5, მე-6, მე-7, მე-8, მე-9, მე-11, მე-12, მე-13, მე-14, მე-15, მე-16 და მე-17 პუნქტებით მოთხოვნილი საჯარო ინფორმაცია, რომლებიც არ შეიცავენ სახელმწიფო, პროფესიულ ან კომერციულ საიდუმლოებას ან პერსონალურ მონაცემებს.

6.3. საქართველოს ადმინისტრაციული საპროცესო კოდექსის 33¹-ე მუხლის თანახმად, თუ ადმინისტრაციული ორგანოს მიერ რაიმე მოქმედების განხორციელება ან უარი რაიმე მოქმედების განხორციელებაზე უკანონოა და ის პირდაპირ და უშუალო (ინდივიდუალურ) ზიანს აყენებს მოსარჩელის კანონიერ უფლებას ან ინტერესს, სასამართლო ამ კოდექსის 24-ე მუხლში აღნიშნულ სარჩელთან დაკავშირებით გამოიტანს გადაწყვეტილებას, რომლითაც ადმინისტრაციულ ორგანოს ავალებს, განახორციელოს ეს მოქმედება ან თავი შეიკავოს ამ მოქმედების განხორციელებისაგან.

სასამართლო, ზემოაღნიშნული მსჯელობის გათვალისწინებით, მიიჩნევს, რომ სარჩელი საფუძვლიანია და უნდა დაკმაყოფილდეს, შესაბამისად, საქართველოს ეკონომიკისა და მდგრადი განვითარების სამინისტროს უნდა დაევალოს გასცეს ა(ა)იპ ინფორმაციის თავისუფლების განვითარების ინსტიტუტის 2015 წლის 10 მარტის №OPD03/15-004 განცხადებით მოთხოვნილი საჯარო ინფორმაცია (იმ მოცულობით, რომ არ მოახდინოს სახელმწიფო, პროფესიულ ან კომერციულ საიდუმლოებას მიკუთვნებული ინფორმაციის, ასევე პერსონალური მონაცემების გაცემა), გარდა ამავე წერილის მე-10 პუნქტით მოთხოვნილი ინფორმაციისა.

7. საპროცესო ხარჯები

საქართველოს სამოქალაქო საპროცესო კოდექსის 53-ე მუხლის პირველი ნაწილის თანახმად, იმ მხარის მიერ გაღებული ხარჯების გადახდა, რომლის სასარგებლოდაც იქნა გამოტანილი გადაწყვეტილება, ეკისრება მეორე მხარეს, თუნდაც ეს მხარე გათავისუფლებული იყოს სახელმწიფოს ბიუჯეტში სასამართლო ხარჯების გადახდისაგან, ხოლო ამავე კოდექსის 37-ე მუხლის მე-2 ნაწილი თანახმად, სასამართლო ხარჯებს მოიცავს სახელმწიფო ბაჟი, რაც მოსარჩელის მიერ გადახდილია დავის საგნის მოცულობის პროპორციულად.

იმის გათვალისწინებით, რომ სარჩელი დაკმაყოფილდა, სარჩელზე გადახდილი სახელმწიფო ბაჟის - 100 ლარის გადახდა უნდა დაეკისროს მოპასუხეს - საქართველოს ეკონომიკისა და მდგრადი განვითარების სამინისტროს მოსარჩელის სასარგებლოდ.

